

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

1
2
3
4

לפני: כב' השופט צבי פרנקל
נציג ציבור עובדים: מר יוסף רחמים

התובעים:
1. גיא מריה (ת.ז. 324790286) – התובעת בתיק 54328-12-14
2. גיא צבי (ת.ז. 14858948) – התובע בתיק 26120-05-14
ע"י ב"כ: עו"ד שמעוני חיים ויקי

הנתבע:
המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ: עוה"ד נעמה נוה ובתואל חדד

5

6

פסק דין

7

8 1. התובע בתיק 26120-05-14, ד"ר צבי גיא (להלן: "התובע") והתובעת בתיק 54328-12-14,
9 14, ד"ר מריה גיא (להלן: "התובעת") הם בני זוג, רופאי שיניים במקצועם, ומבקשים
10 לבטל את החלטת הנתבע (לפי החלטת פקיד התביעות שבו) שסיווג אותם כעצמאים
11 בתקופה מ-7.2008 עד 1.2013 וכן הם מבקשים לבטל את החוב שנוצר להם אצל הנתבע
12 כתוצאה מסיווגם כעצמאיים. לטענתם, באותה תקופה הם היו שכירים במרכז
13 לבריאות השן באשדוד בע"מ (ח.פ. 514132612) (להלן: "החברה").

14

15 2. התובע שימש כדירקטור ובעל מניות בחברה שניהלה מרפאת שיניים והעסיקה 40
16 עובדים. לדבריו, החברה העניקה שירותים לעיריית אשדוד, עיריית שדרות ומועצות
17 מקומיות נוספות באזור הדרום. לפי טענתו, הוא היה שכיר וביצע עבודות כמו שאר
18 רופאי החברה, טיפל במטופלים וכן עסק בניהול השוטף של החברה. התובעת טוענת
19 שהועסקה בחברה בטיפולים אורתודנטיים. לטענתם, החברה נוהלה כאישיות
20 משפטית נפרדת כאשר כל הכנסותיה הופקדו בחשבון נפרד והם לא עשו שימוש בחברה
21 שלא לצרכי הפעילות העסקית שלה. לטענתם בשל סכסוך בין החברה לעיריית שדרות
22 ועיריית אשדוד החברה נקלעים לקשיים כלכליים.

23

24 3. ביום 28.1.13 שלחה מנהלת תחום בכירה אצל הנתבע מכתב התראה לתובע לפני שינוי
25 מעמדו, בו כתבה שעל פי המידע שבידי הנתבע, התובע נמנה עם בעליה של החברה

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 שאינה משלמת באופן עקבי את דמי הביטוח ואי תשלום דמי הביטוח מקנה לנתבע
2 את מלוא הזכות לשנות את מעמד התובע מעובד שכיר לעובד עצמאי, כאשר שינוי כזה
3 יקנה לנתבע את האפשרות להפעיל נגד הנתבע פעולות אכיפה באופן אישי. לאחר קבלת
4 המכתב פנה התובע בבקשה לצו מניעה וביום 12.3.13 התקיים דיון שבסופו נתתי תוקף
5 של פסק דין להסכמת הצדדים לפיה הבקשה לצו מניעה תימחק ועד ליום 15.5.13
6 המוסד לביטוח לאומי לא יפעל נגד התובע בקשר לחובות הקשורים לחברה. ביום
7 2.12.13 קיבל פקיד התביעות של הנתבע החלטה לפיה שונה מעמדם של התובעים אצל
8 הנתבע וחובם עומד על סך של 213,806 ₪.
9
- 10 .4 התובעים טוענים שיש לבטל את החלטת פקיד התביעות. לטענתם, החברה שילמה
11 מאות אלפי שקלים עבור דמי ביטוח של עובדיה אולם נקלעה לקשיים שהובילו אותה
12 לחדלות פרעון ופירוק. לטענתם, לא מתקיימים התנאים לראות בהם כעצמאיים וכי
13 הם עונים על המבחנים שנקבעו בפסיקה ביחס למעמדם כעובדים שכירים.
14
- 15 .5 הנתבע טוען שהתובע היה בעל מניות יחיד, דירקטור ומנהל החברה ומאחר שלא שילם
16 דמי ביטוח במועד החליט הנתבע על שינוי מעמדו לעצמאי. הנתבע טוען שהתובע ניצל
17 לרעה את החברה כאישיות משפטית נפרדת ועל כן יש להרים את מסך ההתאגדות.
18 הנתבע טוען שכבר מאז הקמת החברה ב-2008 התובע הגיע עם הנתבע להסדרי חוב
19 בענייני החברה כאשר גם התובע וגם החברה לא עמדו באותם הסדרים כאשר מתחילת
20 הקמת החברה לא שולמו דמי ביטוח בצורה מסודרת. הנתבע טוען שפקיד הגבייה
21 הודיע לתובעת אודות שינוי מעמדה משכירה לעובדת עצמאית ביום 4.11.13 וביום
22 26.11.13 נשלח אליה מכתב ובו חיובים בדמי ביטוח כעצמאית. תביעתה הוגשה לבית
23 הדין רק ביום 25.12.14 ולכן יש לדחות את תביעתה מאחר שהוגשה למעלה משנה
24 ממועד ההחלטה של פקיד התביעות וזאת בנוסף לטענה שהתובעת היא בעלה שליטה
25 בעקיפין בחברה ולכן היה על פקיד התביעות לשנות גם את סיווגה מעובדת לעצמאית.
26 התובעת טענה שיש לדחות את טענת ההתיישנות מאחר שלא קיבלה כל התראה כזו
27 ואף לא הוצגה ראיה לפיה נמסרה לה התראה. לאחר שנסגרה החברה הקימה התובעת
28 עסק בעל מטרות ופעילות זהות לחברה הקודמת, כאשר התובע שכיר בו. לטענת
29 הנתבע, עובדה זו מחזקת את הטענה שיש לראות בתובעים כעצמאיים.
30
- 31 .6 מהראיות שהובאו בפנינו עולה שהחברה מאז הקמתה לא שילמה את דמי הביטוח
32 כסדרם ומאז הקמתה היה צורך בהסדרי תשלומים (עמ' 9, ש' 18-26). למרות זאת

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 וחובות שצברה, המשיכה להעסיק עובדים וצברה חובות גם לגופים אחרים, ספקים,
 2 וכן התעוררו בעיות של הפרשות לקופות גמל של העובדים. התובעים לא צירפו תלושי
 3 שכר לתביעתם אלא צירפו רק טפסי 106 בהם כתוב שנוכו דמי ביטוח לטובת הנתבע,
 4 מה שהתברר כנתון לא נכון. בחקירתו נשאל התובע מדוע בחר להקים חברה ולא לעבוד
 5 כעצמאי כפי שעבד בעבר והסביר בעמ' 8 ש' 19-30:
- 6 **ש"ל. לא. ההסכם השני היה בפברואר 2009**
 7 **ת. בהסדרי התשלומים היינו עומדים? לא שילמנו איזשהו הסדר?**
 8 **ש. הוגשו דוחות אבל לא שולמו הדוחות השוטפים**
 9 **ת. חלקם.**
 10 **ש. ואתה מסכים איתי שאי תשלום הדוחות השוטפים המשמעות הייתה אי**
 11 **עמידה בהסדר, כפי שנכתב בהסדר עצמו**
 12 **ת. אני לא חושב שזה נכון, עצם העובדה שהמשיכו לגבות**
 13 **ש. איפה היו לחברה חשבונות**
 14 **ת. בבנק הפועלים תקופה מסוימת, אחר כך זה היה בראשון לציון ואחרי תקופה**
 15 **עברנו לבנק דיסקונט**
 16 **ש. היית מורשה חתימה**
 17 **ת. כן.**
 18 **ש. היחיד?**
 19 **ת. כן."**
- 20
- 21 **7. התובעת אישרה שהיא לא הצטרפה לבקשה לפירוק החברה ולא תבעה את שכרה עבור**
 22 **החודשים האחרונים (עמ' 18 לפרוטוקול). לאור זאת ראה הנתבע, בנוסף לטענותיו**
 23 **האחרות, גם בתובעת כבעלת שליטה ולכן שינה גם את סיווגה לעצמאית.**
- 24
- 25 **8. נציגת הנתבע, גב' אורלי עודי, שתפקידה מרכזת במחלקת מעסיקים של הנתבע, העידה**
 26 **שלאורך השנים, מאז פתיחת התיק ב- 2008 הייתה בקשר עם התובע ועם המייצג שלו**
 27 **והסבירה במשך השנים את המשמעות של אי תשלום דמי ביטוח עבור עובדי החברה.**
 28 **היא הסבירה שאת ההחלטה לשנות את הסיווג של התובעים קיבלה מחלקת מעסיקים**
 29 **והפנתה למכתב מיום 28.1.13. במהלך חקירתה הציג בפניה ב"כ התובעים את חוזר**
 30 **הנתבע מ-24.2.09. החוזר עוסק בקביעת מעמד של בעל שליטה חברה בע"מ**
 31 **משכיר לעצמאי. בחוזר זה נקבע שבחברה פעילה עם חובות של מעל 12 חודשים ישונה**
 32 **בעל השליטה משכיר לעצמאי, וכן נקבעו בו מקרים נוספים בהם המוסד לביטוח**
 33 **לאומי יודיע על התראה לפני שינוי מעמד.**
- 34
- 35 **9. גב' עודי הגישה תעודת עובד ציבור ביום 28.12.14 בה כתבה:**
- 36 **"מבדיקת תיק הניכויים עולה**
- 37 **מדובר בחברה בע"מ "המרכז לבריאות השן באשדוד בע"מ" ת.נ. 95140780800**

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

1 החברה הנ"ל פעילה החל מ-7/2008 ועד ליום 1/2/2013.
2 המעסיק הנ"ל העסיק בממוצע כ-35 עובדים והחל מ-07/2012 ירד מספר העובדים
3 לכ- 15 עובדים בממוצע.
4 המעסיק גיא צבי ת"ז 01858948 מדווח במערכת כבעל שליטה בחברה.
5 לאורך כל תקופת פעילות התיק המעסיק לא שילם את דמי הבטוח עבור העובדים
6 באופן מסודר כל 15 לחודש. וכתוצאה מכך נעשו ניסיונות לגביית דמי הבטוח בכל
7 האמצעים אשר עומדים לרשותנו: עיקולים, גובים מכתבי התראה וכן על ידי שיחות
8 טלפון למעסיק ולרו"ח.
9 מעסיק זה ערך בסניפנו הסכמי תשלומים אשר בוטלו מאחר ולא עמד בהם. (פיגור
10 בשני תשלומים רצופים או שלא רצופים לרבות פיגור שנוצר בשל זקיפת תשלומים
11 ...יהיה המוסד רשאי לבטל הסכם זה).
12 הסכם 1 נערך בתאריך 29.10.2008 על חוב בסך 30,451 שנבע מאי תשלום דוחות 7-
13 9/2008 הסכם זה נערך על ידי המייצג ובוטל מאחר וההמחאות לא נתקבלו בסניפנו.
14 יצרנו קשר עם המייצג ואמר שיטופל.
15 הסכם 2 נערך בתאריך 26.2.2009 ב-10 תשלומים על חוב בסך 65,491 ₪. הסדר זה
16 בוטל מאחר וההמחאות לא התקבלו בסניפנו, דוחות 9-10/2009 לא הוגשו ולא שולמו
17 במועד. החל מ-10/2009 הדוחות לא שולמו ולכן ההסדר בוטל בתאריך 25.1.2010.
18 הסכם 3 נערך בתאריך 29.3.2009 בהוראת קבע ב-10 תשלומים במהלך הסכם זה לא
19 שולמו דוחות מ-8-12/2009 הסכם זה בוטל ב-25.1.2010. הסדר זה הועבר בפקס
20 למעסיק והוחזר אלינו בפקס חתום על ידי המעסיק.
21 ההסכם 4 נערך בתאריך 27.1.2010 הסכם בהוראת קבע ב-12 תשלומים במהלך
22 הסכם זה המעסיק שילם דוחות 1-3/2010. החל מ-4/2010 לא נקלטו תקבולים בגין
23 דוחות שוטפים וכן בוטלו התקבולים של ההסדר בהוראת הקבע ולאור זאת ביטלנו
24 גם את ההסכם הזה בתאריך 17.8.2010. הסכם זה הועבר למייצג בפקס והוחזר אלינו
25 בפקס חתום על ידי המייצג.
26 הסכם 5 נערך בתאריך 17.8.2010 בהוראת קבע ב-12 תשלומים ובהסכם זה החל מ-
27 8/2010 לא משלם דוחות שוטפים ובוטלו תקבולים של הוראת הקבע הסכם זה בוטל
28 ב-14.11.10.
29 הסכם 6 נערך 14.11.2010 בהוראת קבע 18 תשלומים יתרת חובה 184,730 ₪ הסכם
30 זה לא שולם ואף לא הדוחות השוטפים הסכם זה בוטל ב-8.2.2011.
31 הסכם 7 נערך בתאריך 8.2.2011 על חוב בסך 238,414 ₪ ב-24 תשלומים נתקבלו
32 תקבולים על חשבון ההסכם לחודשים 2-5/2011 ובתקופה זו הדוחות דווחו ולא
33 שולמו.
34
35 במהלך הסכם זה ב-5/6/2011 נערך הסכם 8 נוסף על החוב שהצטבר במהלך ההסכם
36 בסך 85,461 ₪ ב-8 תשלומים וכן ערכנו הסכם על חשבון דוחות שוטפים עתידיים
37 ב-8 תשלומים כל תשלום על סך 10,000 ₪. הסדרים 5,6,7 בוטלו בתאריך
38 23/8/2011.
39 הסכם 9 נערך ב-23/8/2011 בהוראת קבע על חוב בסך 291,008 ₪ ב-24 תשלומים
40 תקבולים בחודשים 9,11/2011 בוטלו תקבולים 10,12/2011 נקלטו וכך לאורך
41 ההסכם לא שולמו הדוחות השוטפים והסכם זה בוטל בתאריך 20/12/11
42 הסכם 10 נערך ב-20/12/2011 על חוב בסך 334,114 ב-36 תשלומים בהוראת קבע
43 לאחר בקשה ואישור ממשרד ראשי מתוכו שולמו רק 4 תשלומים ראשוניים. במהלך
44 ההסכם הוגשו דוחות ולא שולמו למעט תקבול של 12,000 ₪ בתאריך 20/12/11 הסדר
45 זה בוטל 6/12/12. הסכם 11 נערך בתאריך 13/5/2012 על חוב בסך 47,293 ₪ ב-18
46 תשלומים בהוראת קבע כאשר מתוך הסכם זה שולם רק התשלום הראשון על סך
47 2,627 ₪ והסכם זה בוטל בתאריך 21/5/12.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 **הסכם 12 נערך בתאריך 21/5/2012 על יתרה בסך 130,060 ₪ בהוראת קבע 18**
 2 **תשלומים ובהסדר זה שולמו רק שני תשלומים בוטל בתאריך 5/11/12.**
 3 **ההסכמים הנ"ל נחתמו על ידי המעסיק או על ידי המייצג היו הסכמים אשר**
 4 **העברנו אליהם בפקס והחזירו אלינו חתום בפקס. והיו הסכמים אשר המעסיק הגיע**
 5 **אלינו לק.קהל וערכנו עמו הסכם באותו מעמד והוא חתם על ההסכם. יש לציין כי**
 6 **את רוב הדוחות השוטפים בד"כ המייצג שידר באופן סדיר או שהעביר אלינו בפקס**
 7 **ואנחנו עדכנו את הדוחות.**
 8 **לאור כל השתלשלות תיק זה הוחלט לפעול על פי חוזר 1440 שינוי מעמד בעלי שליטה**
 9 **בחברה בע"מ משכיר לעצמאי. מטרת חוזר זה למצוא דרכי התמודדות במקרים בהם**
 10 **בעלי השליטה בחברה בע"מ המדווחים כשכירים בחברה שלהם אינם משלמים דמי**
 11 **ביטוח באופן עקבי ושיטתי. ומאחר ומעסיק זה לא שילם דוחות 102 תקופה העולה**
 12 **על 12 חודשים הוא עונה לקריטריון החוזר. שלחנו למעסיק מכתב התראה לשינוי**
 13 **מעמדו ב- 28/1/2013 וכן בתאריך 4/11/2013 ומשלא בא להסדיר את חובו נאלצנו**
 14 **לשנות מעמדו. ושינוי זה יאפשר לנו התמודדות יעילה יותר מולו.**
 15 **מעמדו שונה לעצמאי החל מ- 8/2008 עד 1/2013 יתרת חובה שנוצרה כתוצאה משינוי**
 16 **המעמד הינה 185,017 ₪."**
 17
- 18 .10 לענין חוזר 1440 הסבירה העדה שכאשר הנתבע קיבל את ההחלטה לשנות את המעמד,
 19 החברה עדיין לא הייתה בפירוק ואישרה שאם לפני קבלת ההחלטה הסופית היתה
 20 יודעת שהחברה פורקה היו הנתונים נבדקים בהתייעצות עם המשרד הראשי מאחר
 21 שמחלקתה אינה מטפלת בחברות בפירוק. העדה הסבירה שמבחינתה המעסיק הוא
 22 לא רק בעל החברה אלא גם בעל השליטה, וכי זו המטרה של חוזר 1440.
 23
- 24 .11 הנתבע בסיכומיו הפנה לפסה"ד של השופט (כתוארו אז) אילן סופר בב"ל 2725/09
 25 **יוסף מזוז נגד המוסד לביטוח לאומי** מיום 15.8.10 שאושר ע"י בית הדין הארצי בעב"ל
 26 47187-10-10. (להלן "פרשת מזוז"). התובעים, לעומתו, טענו שפסק הדין בפרשת מזוז
 27 שונה מהמקרה שלהם מאחר שהחברה העסיקה עובדים נוספים ולא ייחסו לחברה
 28 הוצאות פרטיות שלהם והם לא הסתתרו מאחורי מסך ההתאגדות. בפרשת מזוז קבע
 29 השופט סופר שהתובע שהיה בעל שליטה בתאגיד ולא שילם דמי ביטוח לאומי במשך
 30 שנים יוגדר כעצמאי.
 31
- 32 .12 התובעים הפנו לעב"ל 20182/97 **המוסד לביטוח לאומי נ' גרוסקופף**, פד"ע לד 97,
 33 (להלן "הלכת גרוסקופף") בו דן בית הדין הארצי בשאלה האם יש לראות בעל חברה
 34 כעובד לצורך ענף ביטוח אבטלה. ביה"ד הארצי, מפי הנשיא (כתוארו אז) אדלר, קבע
 35 את המבחנים לאבחנת פעילותו של אדם כ"עובד" לעומת פעילותו כדירקטור, לרבות
 36 האם היה בין הצדדים חוזה עבודה, מי האחראי לקבלתו לעבודה ולפיטוריו, וכן
 37 המבחן אם הסדר העבודה בחברה הוא אמיתי או פיקטיבי, ומבחן נוסף האם ניתן

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 לקבוע מה היה שכרו של האדם כעובד. נעיר שמבחנים אלה לא תמיד מספקים כאשר
2 מדובר בחברת יחיד שהוא גם בעל המניות היחיד ומנהלה היחיד ולטענתו הוא מועסק
3 באותה חברת יחיד שהמניות בה הן בבעלותו בלבד. בעניינו, כל צד טוען שהמבחנים,
4 לפי פירושו, תואמים את גישתו.
5
- 6 הצדדים הפנו בסיכומיהם לסוגיית הרמת המסך. למרות הדמיון בין החלטת הנתבע .13
7 לראות בתובעים כעצמאיים לבין סוגיית הרמת הסמך, אין המדובר בהרמת מסך.
8 הרמת מסך היא הרמת מסך ההתאגדות בין בעלי המניות לבין החברה. הלכה היא כי
9 יש לתת תוקף לקיומה המשפטי העצמאי הנפרד של החברה ובית הדין יכבד את
10 ההפרדה שבין הישות המשפטית של בעלי המניות והישות המשפטית של החברה. זאת,
11 כל עוד לא התקיימו הנסיבות החריגות המצדיקות הרמת מסך ההתאגדות מעליה, על
12 פי סעיף 6 לחוק החברות התשנ"ט-1999 או לחלופין הטלת אחריות אישית על נושאי
13 משרה מכוח עילה נזיקית, חוזית, או בשל הפרת החובה הכללית לנהוג בתום לב (רע"א
14 5438/95 דוד רוזנוסר בע"מ נ' Lloyds underwriters through Willis
15 Faber Ltd., מיום 14.1.98; ע"א 9916/02 בן מעש אהרון נ' שולדר חב' לבנייה
16 בע"מ, מיום 5.2.04).
17
- 18 אישיותה המשפטית של חברה משמעותה יצירת "מסך" המפריד בין זכויותיה .14
19 וחובותיה לבין זכויותיהם וחובותיהם של החברים בה. על מנת למנוע אפשרות של
20 ניצול לרעה של אישיותה המשפטית הנפרדת בדרך של שימוש בה כמסווה לפעולותיהם
21 של אלה החברים בה והמפעילים אותה פותחה בפסיקה הדוקטרינה של "הרמת מסך".
22 משמעות דוקטרינה זו היא שיתכנו מקרים שבהם ירים בית המשפט את המסך
23 המפריד בין אישיותו הנפרדת של התאגיד לבין אישיותם המשפטית של החברים בו.
24 בעשותו כך, זכויות התאגיד ובעיקר חובותיו, ייוחסו במישרין לחברים בו מבלי
25 שאישיותו המשפטית של התאגיד תיעלם (ראו ד' א' פרנקל, דיני עמותות בישראל,
26 2012, מהדורה 2, הוצאת פרלשטיין-גנוסר, עמ' 75).
27
- 28 הגישה להרמת מסך היא כאל עניין חריג (ע"א 3755/03 שמעון בן חמו נ' טנא נגה .15
29 שיווק (1981) בע"מ, מיום 12.9.04). ראו גם פס"ד של בית הדין הארצי ב-ע"ע (ארצי)
30 129/10 אופיר זוננשיין נ' G.S.S גניוס סאונד סיסטם בע"מ, מיום 31.10.11, בו קבע

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 ביה"ד הארצי מפיה של השופטת (כתוארה אז) ורדה וירט ליבנה את העקרונות בדבר
2 הרמת המסך.
3
- 4 16. אך בעניינו אין המדובר בהרמת מסך. הנתבע אינו מבקש לייחס את חובות החברה
5 לתובע אלא הוא מבקש לראות בשני התובעים כעצמאיים.
6
- 7 17. מאז הקמתה של החברה לא שולמו דמי ביטוח בצורה מסודרת, התובע אמנם טען
8 שדמי הביטוח לא שולמו בשל קשיים כלכליים אולם מהראיות שהוצגו בפנינו עלה
9 שבשנים הראשונות לקיומה החברה היתה רווחית ובכל זאת לא שולמו דמי הביטוח.
10 למרות החובות הכבדים שבינתיים צברה, המשיכה החברה להעסיק עשרות עובדים
11 מבלי לשלם את דמי הביטוח שלהם מה שהביא בסופו של דבר לפירוק החברה. אנו
12 מקבלים את טענת הנתבע שטפסי ה-106 שהגיש התובע אינם משקפים את התשלומים
13 האמיתיים ששולמו עבורו. די בעובדה שבטפסים אלה נרשמו דמי נכוי למוסד לביטוח
14 לאומי, וניכוי זה לא הועבר לנתבע. כפי שהוכח בפנינו, התובע היה בעבר עצמאי באותו
15 עיסוק וגם אז לא שילם דמי ביטוח במועד (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 33 עד עמ' 9 ש' 2).
16 העובדה שבחר להמשיך את העיסוק במסגרת חברה יש בה כדי ללמד על כוונה
17 להתחמק מתשלום דמי ביטוח לנתבע.
18
- 19 18. מעמדו של אדם כעובד אמור להיבדק מבחינה מהותית ביחוד כאשר מדובר בבעל
20 שליטה. כאמור לעיל, ניתוח הלכת גרוסקופף מוביל דווקא למסקנה שיש לסווג את
21 התובעים כעצמאים (ראו בעניין זה עב"ל 59047-10-13 מדלסי נ' המוסד לביטוח
22 לאומי מיום 20.1.15). לתובעים לא היה חוזה בכתב, לא הוצגו פנקסי חופשה, לא הוצגו
23 יומני נוכחות וכאמור לא שולמו דמי ביטוח בגין התובעים. לא ברור מה הייתה
24 הכנסתם של התובעים מהחברה, מפני שדוחות 106 שהוצגו, התבררו כלא נכונים.
25 בפרשת מזוז נקבע שאי תשלום דמי ביטוח לאורך תקופה מלמד על תופעה עקבית
26 ושיטתית כאשר המשמעות הינה חמורה בנוגע לזכויות הסוציאליות של העובדים מה
27 שמצדיק את שינוי המעמד של בעל השליטה משכיר לעצמאי.
28
- 29 19. גם מבלי לדון בטענת ההתיישנות שטען הנתבע לגבי תביעתה של התובעת הרי יש
30 לראות בתובעת כבעלת שליטה בעקיפין בחברה. בהתאם לסעיף 32(9)(א)(1) לפקודת
31 מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961, בעל שליטה הוא מי שמחזיק במישרין או
32 בעקיפין לבדו או ביחד עם קרובו באחת מאלה:

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 (א) ב-10% לפחות מהון המניות שהוצא או ב-10% לפחות מכוח ההצבעה ;
- 2 (ב) בזכות להחזיק ב-10% לפחות מהון המניות שהוצא או ב-10% לפחות מכוח
- 3 ההצבעה או בזכות לרכשם ;
- 4 (ג) בזכות לקבל 10% לפחות מהרווחים ;
- 5 (ד) בזכות למנות מנהל ;
- 6 התובע, בעלה של התובעת, הוא בעל 100% ממניות החברה ועל כן יש לראות גם את
- 7 התובעת כמחזיקה בעקיפין, לפחות, באחת או יותר מהמפורטות בסעיף 32(א)(9) (1)
- 8 לפקודת מס הכנסה ולכן כבעלת שליטה. התובעת הודתה שלא הצטרפה לבקשת פירוק
- 9 החברה ואף לא תבעה את שכרה עבור החודשים האחרונים.
- 10 בשל כל אחת מהנסיבות שפרטנו ובוודאי גם בצירופן, יש לראות גם בתובעת כעצמאית
- 11 בהתאם לתקנה 24 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי
- 12 ביטוח) התשל"א – 1971.
- 13
- 14 20. אמנם העדה מטעם הנתבע, גב' עודי, השיבה בחקירתה שאם היה ידוע לפקיד התביעות
- 15 של הנתבע שהחברה בפירוק הוא היה שוקל אחרת את ההחלטה לאור העובדה
- 16 שמחלקתה לא מטפלת בחברות בפירוק אך אין בכך כדי לשנות את קביעתנו. גם מבלי
- 17 להיזקק לחוזר 1440 יש מקום לראות בתובעים כעובדים עצמאיים.
- 18
- 19 21. בפתח דיון ההוכחות הציג התובע מכתב בו נדרש לשלם לנתבע יתרת חוב של 1,689 ₪.
- 20 ב"כ התובע הודיע שאם מדובר ביתרת חוב כדי לסיים את המחלוקת התובע מסכים
- 21 לשלם. ב"כ הנתבע הסבירה שהודעה זו יצאה ממחשב הנתבע בעקבות הודעת שומה
- 22 שהגיעה ממס הכנסה עקב השגה שהגיש התובע לגבי חישוב של מס הכנסה שנקבע לו
- 23 ולאשתו, כאשר התובע הגיש את ההשגה כאשר דיווח על עצמו כשכיר ולכן ההודעה
- 24 יצאה באופן אוטומטי מהנתבע. אולם כאמור מדובר בהודעה שיצאה בטעות על סמך
- 25 המידע ממס הכנסה שהגיע מהתובע כאילו התובע הוא שכיר ולא עצמאי. אנו מקבלים
- 26 את עמדת הנתבע בעניין זה כך שאין לראות במכתב דרישה שקיבל התובע ביום
- 27 18.5.15 כאילו נותרה רק יתרת חוב של 1,689 ₪.
- 28
- 29 22. סופו של דבר, אנו מאשרים את החלטת פקיד התביעות לראות בתובעים כעצמאיים,
- 30 ודין התביעה להידחות.
- 31

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 54328-12-14

08 פברואר 2016

- 1 23. למרות התוצאה אליה הגענו החלטנו לא לחייב את התובעים בהוצאות, בין היתר לאור
- 2 טענת התובעים שהחברה היתה בהליכי פירוק בזמן החלטת הנתבע. כאמור קבענו שגם
- 3 בלי להזדקק לחוזר 1440, ההחלטה לראות בתובעים כעצמאיים היא החלטה נכונה.
- 4
- 5 24. למען הסר ספק, פסק דין זה נוגע אך ורק בנוגע למעמדם של התובעים אצל הנתבע
- 6 ואין בו כדי להוות הרמת מסך כמשמעותה בחוק החברות או לייחס את חובות החברה
- 7 לתובע או לתובעים, אלא כאמור יש לראות בהם כעצמאיים בתקופה הנידונה לענין
- 8 הביטוח הלאומי.
- 9
- 10 24. פסק הדין ניתן בהרכב של שניים לאור ההחלטה מיום 2.6.15.
- 11
- 12 25. המזכירות תסרוק פסק דין זה גם בתיק 26120-05-14.
- 13
- 14 26. זכות ערעור כדין.
- 15
- 16 **ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ו, (08 פברואר 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

צבי פרנקל

צבי פרנקל, שופט

נציג ציבור עובדים

נציג ציבור עובדים
מר יוסף רחמים

צבי פרנקל

צבי פרנקל, שופט

- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23

חתימה